

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Mvndvs Et Mvndi Partes, Divinæ Bonitatis Ac Ivstitiæ
Præcones**

Stengel, Georg

Ingolstadt, 1645

§. 4. Fulmina Ioui & Imperatoribus appicta, vero Deo longè rectius
conuenire.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52365](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52365)

& igne laudabilis.

89

§. IV.

*Fulmina Ioui & Imperatoribus applicta, vero
Deo longè rectius convenire.*

At ostendit ea in re dominium suum.
Deus, & potentię maiestatem. Si enim Poë-
tæ Ioui suo maiorem se conciliare authori-
tatem non putauerunt, quàm si eius pin-
gerent *armatam trifido fulmine dexteram*, i-
psúmque; rubéte manu sacras arces jaculan-
tem; cur non potiùs verum Numen, eodem
telo, terribile præuaricatoribus fieri debe-
ret, ac metuendum? Quod sanè & olim fa-
ctum est, cum Moyse legem daret, tabulis
lapideis insculptam; & cum Pharaonis con-
tumaciam vellet frangere; itémque, quan-
do aliàs *illuxerunt fulgura eius orbi terræ*: &
quando vel Angeli facies facta est velut spe-
cies fulguris; immò vel Moyse etiam radijs
cornuta. Voluisse & alios Reges, hac effigie,
suos fingi colossos, testatur Plutarchus. Sed
aliud fulmen, in DEO, significat, aliud in ty-
rannis. *Quemadmodum in vulnere prius ap-
paret sanguis, quàm plaga*, ait ille, & *quemad-
modum prius emicat fulgur, quàm tonitrus*
audiatur: ita apud Tyrannos, hoc est, Principes
ferè omnes, prius erumpit condemnatio, quàm
probatio; & perit delatus prius, quàm coargua-

Exod. 9.

23.

Psal. 96. 4.

Dan. 10. 6.

Erasm.

Chil. 1.

cent. 3.

C 4

tur.

tur. De quibusmeritò dicitur: *Procul à Ioue, procul à fulmine*. At DEI iudicia non sunt præcipitata. Nulla crimina dānat, nisi, quæ ipse oculatus testis habet probata. Quæ ubi, ad pœnam matura esse deprehendit, etiam procul ferit. Nemo enim nocens tam potest procul à DEO recedere, ut eò sese potentia illius nō extendat; nemo ad eum tam propè adire, ut ei fulmē noceat innocenti. Quapropter longè rectiùs DEO conueniret id, quod in Antonini Pij, atq; etiā in aliquot Neronis numis, cernere est, fulmen in thoro collocatū: aut, quod in suis symbolis Carolus V. & Maximilianus II. vsurpârunt: in quorū Numismatis, *Aquila fulmini insidet; cui ramus oliuæ est additus*. Ostendebatur scilicet, offendendi potestatem penes Imperatorem esse; verùm, ob illius clementiam, quiescere, & nō, nisi consultò, torqueri fulmen. Appositissimè Seneca: *Quare, inquit, id fulmen, quod solus Iuppiter mittit, placabile est? Pernitiosum id, de quo deliberauit, & quod alijs quoq; dijs auctoribus misit? Quia Iouem, id est, Regem prodesse etiam solum oportet, nocere non, nisi cùm pluribus visum est.*

§. V.

Deum fulminā ostendere sapius, quā mittere. Vt

Senec.
Nat. q. q.
li. 2. c. 43.